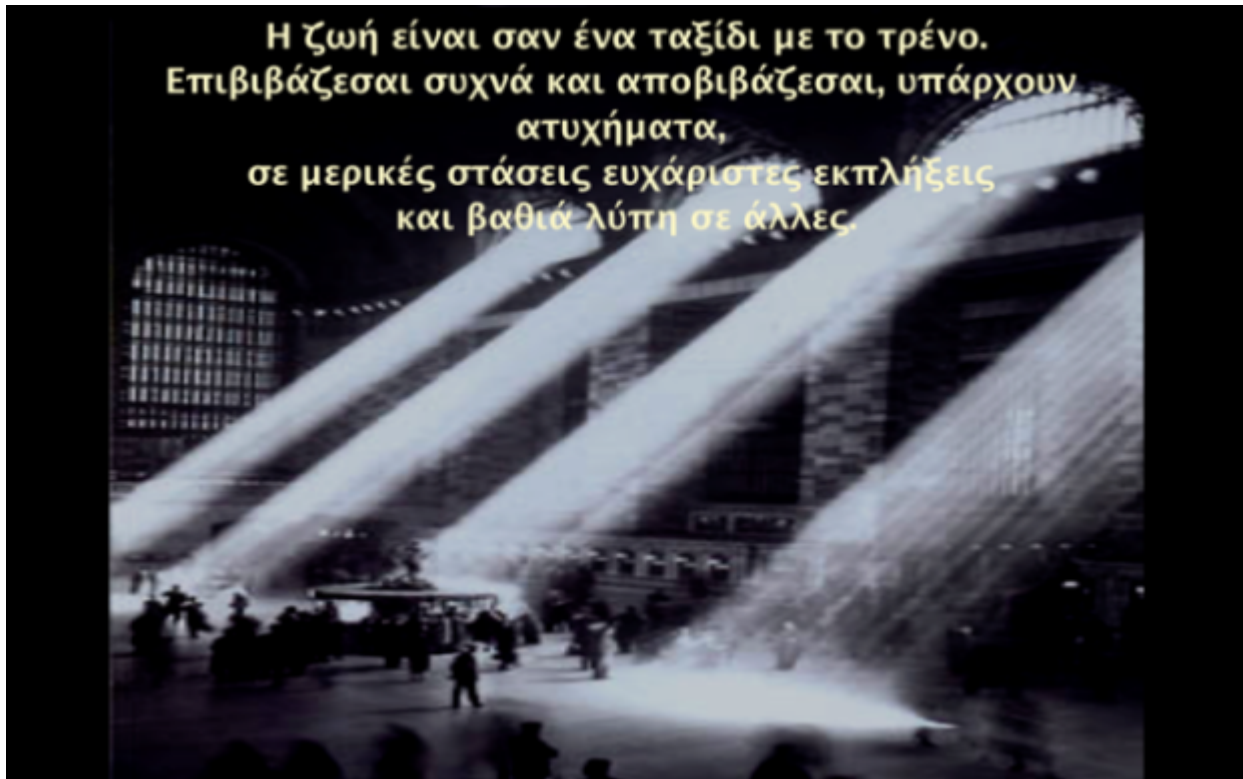

Το Τρένο της Ζωής

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ζωή είναι σαν ένα ταξίδι με το τρένο.
Επιβιβάζεσαι συχνά και αποβιβάζεσαι, υπάρχουν
ατυχήματα,
σε μερικές στάσεις ευχάριστες εκπλήξεις
και βαθιά λύπη σε άλλες.

Πριν από λίγο καιρό διάβασα ένα βιβλίο, το οποίο παρομοίαζε τη ζωή με ένα ταξίδι με το τρένο.

Η ζωή είναι σαν ένα ταξίδι με το τρένο.

Επιβιβάζεσαι συχνά και αποβιβάζεσαι, υπάρχουν ατυχήματα,

σε μερικές στάσεις ευχάριστες εκπλήξεις και βαθιά λύπη σε άλλες.

Όταν γεννιόμαστε και επιβιβαζόμαστε στο τρένο,

συναντάμε ανθρώπους, για τους οποίους πιστεύουμε ότι θα μας συνοδεύουν σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού: τους γονείς μας.

Δυστυχώς η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Αποβιβάζονται σε κάποια στάση και μας αφήνουν χωρίς την αγάπη, τη στοργή, τη φιλία και τη συντροφιά τους.

Ωστόσο επιβιβάζονται άλλα άτομα, που θα αποδειχθούν πολύ σημαντικά για μας.

Είναι τα αδέρφια μας, οι φίλοι μας κι αυτοί οι υπέροχοι άνθρωποι που αγαπάμε
Μερικά από τα άτομα που επιβιβάζονται, βλέπουν το ταξίδι σαν ένα μικρό περίπατο
Άλλοι βρίσκουν μόνο λύπη στο ταξίδι τους.

Υπάρχουν πάλι άλλοι στο τρένο,
που είναι πάντα εκεί και έτοιμοι να βοηθήσουν αυτούς που τους χρειάζονται.

Κάποιοι αφήνουν στην αποβίβαση μία αιώνια λαχτάρα.

Μερικοί ανεβαίνουν και κατεβαίνουν ξανά κι εμείς, δεν τους έχουμε καν αντιληφθεί..

Μας εκπλήσσει, ότι μερικοί από τους επιβάτες, που αγαπάμε περισσότερο,
κάθονται σε κάποιο άλλο βαγόνι

και μας αφήνουν να κάνουμε μόνοι αυτό το κομμάτι του ταξιδιού.

Αυτονόητα απέχουμε και δεν μπαίνουμε στον κόπο να τους ψάξουμε
και να έρθουμε σε επαφή με το δικό τους βαγόνι.

Δυστυχώς μερικές φορές δεν μπορούμε να καθίσουμε δίπλα τους,
γιατί η θέση στην πλευρά τους είναι ήδη κατειλημμένη..

Δεν πειράζει, έτσι είναι το ταξίδι: γεμάτο προκλήσεις, όνειρα, φαντασία,ελπίδες
και αποχαιρετισμούς ...;

....αλλά χωρίς επιστροφή.

Λοιπόν, ας κάνουμε το ταξίδι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ας προσπαθήσουμε να βολευτούμε με τους συνταξιδιώτες μας και να ψάξουμε το
καλύτερο στοιχείο στον καθένα από αυτούς.

Ας θυμόμαστε ότι σε κάθε τμήμα της διαδρομής ένας από τους επιβαίνοντες
μπορεί να έχει πρόβλημα και πιθανόν να χρειάζεται την κατανόησή μας.

Ακόμη κι εμείς μπορεί να βρεθούμε σε δύσκολη θέση και κάποιος να υπάρχει που θα
μας καταλάβει.

Το μεγάλο μυστήριο του ταξιδιού είναι ότι δεν ξέρουμε πότε θα αποβιβαστούμε

οριστικά,

όπως επίσης ελάχιστα ξέρουμε για το πότε θα αποβιβαστούν οι συνταξιδιώτες μας, ούτε καν για εκείνον που κάθεται ακριβώς δίπλα μας.

Πιστεύω ότι θα στενοχωρηθώ όταν κατέβω για πάντα από το τρένο..... Ναι, αυτό πιστεύω.

Ο χωρισμός από μερικούς φίλους που συνάντησα κατά τη διάρκεια του ταξιδιού θα είναι οδυνηρός.

Θα είναι πολύ λυπηρό να αφήσω μόνους τους αγαπημένους μου.

Αλλά έχω την ελπίδα,πως κάποτε θα φτάσουμε στον κεντρικό σταθμό

κι έχω την αίσθηση ότι θα τους ξαναδώ να έρχονται με αποσκευές, τις οποίες δεν είχαν ακόμα στην επιβίβαση..

Αυτό που με κάνει ευτυχισμένο, είναι η σκέψη,

ότι κι εγώ βοήθησα να πλουτίσουν οι αποσκευές τους και να γίνουν πιο πολύτιμες.

Φίλοι μου, ας προσέξουμε να έχουμε ένα καλό ταξίδι και στο τέλος να δούμε ότι άξιζε τον κόπο.

Ας προσπαθήσουμε να αφήσουμε κατά την αποβίβαση μια κενή θέση πίσω μας, η οποία να αφήσει νοσταλγία και όμορφες αναμνήσεις σ' αυτούς που συνεχίζουν το ταξίδι.

Σ' αυτούς, που είναι μέρος του δικού μου τρένου, εύχομαι...

Καλό Ταξίδι !

Πηγές: [cgi.di.uoa.gr- fdathanasiou.wordpress.com](http://cgi.di.uoa.gr-fdathanasiou.wordpress.com)